

DECIZIA nr. 976 din 2014

privind solutionarea contestatiei depusa de catre
d-na X nregistrata la D.G.R.F.P sub nr./2013

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice fost sesizata de catre, Administratia Judeteana a Finantelor Publice prin adresa nr./17.09.2013, inregistrata la D.G.R.F.P sub nr./10.10.2013, asupra contestatiei formulata de catre d-na X, domiciliata în, str....., nr....., ap....., jud....., înregistrata la Administratia Finantelor Publice sub nr./11.03.2013 .

Contestatia este formulata împotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr...../04.02.2013 emisa de organele din cadrul AFP si priveste suma de..... lei care se compune din :

-..... lei reprezentand dobanzi aferente impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor;

-..... lei reprezentand penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor;

Contestatia a fost depusa în termenul prevazut de art. 207 (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificarile si completarile ulterioare, in raport de comunicarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr...../04.02.2013 in data de 11.02.2013, conform confirmarii de primire existenta in copie la dosarul cauzei si de data inregistrarii contestatiei la A.F.P..... , respectiv data de 11.03.2013, conform stampilei acestei institutii.

Constatând ca sunt îndeplinite dispozitiile art. 205, art. 209(1) si art. 207(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala - cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice - Serviciul Solutionare Contestatii, este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de catre d-na X.

I. D-na X, prin contestatia depusa la Administratia Finantelor Publice înregistrata sub nr./11.03.2013 contesta Decizia referitoare la obligatia de plata accesorii cu nr...../04.02.2013, invocând in sustinere urmatoarele motive:

In calitate de proprietar al imobilului din str....., nr..... ap....., jud..... a incheiat contractul de închiriere înregistrata la AFP cu nr...../2006; ulterior a depus un act aditional la contractul de închiriere, fiind înregistrata la AFP sub nr./07.11.2006 prin care a solicitat modificarea chiriei la..... lei/luna începând cu data de 01.11.2006.

Contestatoara sustine ca a dovedit buna credinta si a înregistrat la organul fiscal competent actele care au demonstrat ca a realizat venituri din cedarea folosintei bunurilor.

Desi actul aditional a fost înregistrat ulterior, contestatoarea sustine ca nu a avut cunostiinta de faptul ca platile anticipate stabilite de organul fiscal competent pentru venitul realizat din cedarea folosintei bunurilor au la baza Contractul de închiriere nr...../08.03.2006 si nu actul aditional nr...../07.11.2006.

Petenta sustine, ca în data de 05.12.2011 a verificat la organul fiscal daca actul aditional la contractul de închiriere produce efecte si îndeplinește procedura legala de înregistrare, ocazie cu care a constatat ca acesta nu figura în evidenta organului fiscal.

Ulterior în anul 2011, urmare a depunerii actul aditional nr...../07.11.2006, s-au emis alte decizii de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe venit pentru anii 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011. Contestatara considera ca orice rectificare de venituri pentru ani anteriori , se poate face doar prin intermediul declaratiei 200, si nu prin impunerea de plati anticipate pentru anii trecuti.

Totodata mai sustine ca, platile anticipate sunt pentru anul în curs, nu pentru anii anteriori si considera, ca din acest motiv, în urma emiterii deciziilor de impunere platilor anticipate pentru anii mai sus mentionati, s-au instituit si accesorile.

Precizeaza ca, chiar daca se emiteau deciziile de impunere anuale pentru veniturile realizate în anii anteriori, nu putea sa instituie accesorii, deoarece pentru diferenta de impozit stabilita în plus nu se calculeaza dobânzi si penalitati de întârziere în termen de 60 zile de la data comunicarii deciziilor.

Contestatoarea mentioneaza ca, a fost de acord si a platit diferentele calculate, fiind constienta ca atâta timp cât a realizat venituri mai mari, era si normal sa plateasca impozit mai mare si considera ca nu e legal si normal sa plateasca dobânzi si penalitati aferente acestor diferente de impozit, având în vedere ca ea a respectat procedurile legale(înregistrare contract respectiv act aditional) si nu poate fi obligata sa suporte plata penalitatilor datorate culpei organului fiscal ca urmare a omisiei întroducerii de catre acesta în baza de impozitare a actului aditional la contract.

În concluzie contestatoara solicita anulara dobânziilor si penalitatiilor aferente diferentelor de impozit calculat pentru anii 2006-2012 si pâna în prezent pentru veniturile din cedarea folosintei bunurilor.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr./04.02.2013, organul fiscal din cadrul Administratia Finantelor Publice a calculat, pe perioada 16.12.2006 – 28.12.2011, în sarcina d-nei X accesorii în valoare totala de lei aferente platilor anticipate cu titlu de impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor neachitate la scadenta, în temeiul art. 88, lit. c) si art. 119 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pentru plata cu întârziere a impozitului pe venit din cedarea folosintei bunurilor, pe perioada 16.12.2006 – 28.12.2011.

Din anexa la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr./04.02.2013, rezulta ca suma de lei reprezinta majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere calculate pe perioada 16.12.2006-28.12.2011, asupra diferentelor de impozit pe venit din cedarea folosintei bunurilor stabilite suplimentar pe anii 2006 – 2011, individualizate de plata prin Deciziile de impunere pentru plati anticipate nr./29.11.2011(an 2011),/29.11.2011(an 2010),/29.11.2011 (an 2009),/29.11.2011(an 2008),/29.11.2011(an 2007),/29.11.2011(an 2006) si/19.02.2011.

III. Luând în considerare constatarile organelor fiscale, motivele prezentate de contribuabil, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative în vigoare în perioada de impunere, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii Directiei Generale Regionale a Finantelor Publice - Serviciul Solutionare Contestatiilor, este daca d-na X datoreaza bugetului de stat majorari de intarziere/dobanzi în valoare de..... lei si penalitati de intarziere în valoare de lei aferente diferentelor suplimentare de impozitul pe veniturile din

cedarea folosintei bunurilor stabilite, rezultate din corectarea Deciziile de impunere pentru plati anticipate aferente perioadei 2006 – 2011 urmare a modificarii bazei impozabile .

În fapt, d-na X pe perioada 2006-2011 a realizat venituri din cedarea folosintei a bunurilor conform Contractului de închiriere înregistrat la AFP..... sub nr...../08.03.2006, chiria lunara perceputa fiind de lei/luna.

Ulterior, contribuabila depune un act aditional înregistrat la AFP sub nr...../07.11.2006, prin care se modifica chiria lunara la lei, fara însa sa depuna si declaratia de impunere pentru modificarea venitului.

În data de 25.11.2011, contribuabila a depus la registratura AFP o adresa înregistrata sub nr., prin care declara, ca chiria lunara conform actului aditional nr...../07.11.2006 este de..... lei.

Având la baza declaratia mai sus mentionata si declaratiile de impunere privind veniturile realizate depuse pe anii 2006 – 2011, organele fiscale din cadrul Administratia Finantelor Publice au emis Deciziile de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit, astfel:

-/29.11.2011 - anul 2011
-/29.11.2011 - anul 2010
-/29.11.2011 - anul 2009
-/29.11.2011 - anul 2008
-/29.11.2011 - anul 2007
-/29.11.2011 - anul 2006,

stabilind în total de plata, o diferenta de impozit pe venit din cedarea folosindei bunurilor de lei.

Având în vedere ca în sarcina contribuabilei s-au stabilit diferente de impozit pe venit, pentru neplata în termen a impozutului pe venit, Administratia Finantelor Publice prin Decizia referitoare la obligatii de plata accesorii nr./31.12.2011 a calculat accesorii în suma totala de lei, decizie care în urma contestatiei depusa de d-na X a fost desfiintata prin Decizia nr./14.09.2012 a DGFP si s-a dispus emiterea unui nou act administrativ fiscal.

Urmare a reanalizarii situatiei fiscale a contribuabilei, organele de inspectie fiscala au emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr./04.02.2013 si au stabilit de plata în sarcina d-nei X, pe perioada 16.12.2006-28.12.2011, majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere în valoare de lei aferente diferentelor de impozit pe venit din cedarea folosintei bunurilor în valoare de lei, stabilite suplimentar pe anii 2006 – 2011, individualizate de plata prin Deciziile de impunere pentru plati anticipate nr./29.11.2011(an 2011),/ 29.11.2011(an 2010),/29.11.2011 (an 2009),/29.11.2011(an 2008),/29.11.2011(an 2007),/29.11.2011(an 2006) si/ 19.02.2011.

În contestatia formulata, contestatoarea sustine ca a dovedit buna credinta si a înregistrat la organul fiscal competent actele care au demonstrat ca a realizat venituri din cedarea folosintei bunurilor.

Petenta sustine, ca în data de 05.12.2011 a verificat la organul fiscal daca actul aditional la contractul de închiriere produce efecte si îndeplineste procedura legala de înregistrare, ocazie cu care a constatat ca acesta nu figura în evidenta organului fiscal.

Ulterior în anul 2011, urmare a depunerii actul aditional nr...../07.11.2006, s-au emis alte decizii de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit pe venit pentru anii 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011. Contestatara

considera ca orice rectificare de venituri pentru ani anteriori , se poate face doar prin intermediul declaratiei 200, si nu prin impunerea de plati anticipate pentru anii trecuti.

Totodata mai sustine ca, platile anticipate sunt pentru anul în curs, nu pentru anii anteriori si considera, ca din acest motiv, în urma emiterii deciziilor de impunere platilor anticipate pentru anii mai sus mentionati, s-au instituit si accesorile.

Precizeaza ca, chiar daca se emiteau deciziile de impunere anuale pentru veniturile realizate în anii anteriori, nu putea sa instituie accesorii, deoarece pentru diferenta de impozit stabilita în plus nu se calculeaza dobânzi si penalitati de întârziere în termen de 60 zile de la data comunicarii deciziilor.

Contestatoarea mentioneaza ca, a fost de acord si a platit diferentele calculate insa nu este de acord sa plateasca dobânzi si penalitati aferente acestor diferente de impozit, având în vedere ca ea a respectat procedurile legale respectiv a înregistrat contractul si inchiriere si act aditional la termenul legal.

În speta sunt aplicabile prevederile art. 119 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia:

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de întârziere.

(3) Dobânzile si penalitatile de întârziere se fac venit la bugetul caruia îi apartine creanta principala.

(4) Dobânzile si penalitatile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în conditiile aprobate prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, cu exceptia situatiei prevazute la art. 142 alin. (6).”

La art. 120 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se prevede:

“(1) Dobânzile se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datoreaza începând cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pâna la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situatia în care diferentele rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite initial, se datoreaza dobânzi pentru suma datorata dupa corectare ori modificare, începând cu ziua imediat urmatoare scadentei si pâna la data stingerii acesteia inclusiv.”

Iar la art 120¹ din acelasi act normativ, se prevede:

“(1) Plata cu întârziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de întârziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalitatii de întârziere se stabileste astfel:

a) daca stingerea se realizeaza în primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de întârziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) daca stingerea se realizeaza în urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de întârziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;

c) dupa împlinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de întârziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlatura obligatia de plata a dobânzilor”

Din prevederile legale invocate se retine ca in conditiile in care urmare a corectarii declaratiilor sau modificarii unei decizii de impunere, diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate sunt negative in raport de sumele stabilite initial, se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere pentru suma datorata dupa corectare ori modificare, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei si pana la stingerea acesteia inclusiv.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei s-a rezultat, ca organele fiscale din cadrul AFP..... au calculat accesoriile prin decizia contestata pentru neplata la termenul de scadenta a impozitului pe veniturile din cedarea folosintei bunurilor, respectiv a diferentele suplimentare în valoare de lei stabilite de plata , urmare a modificarii deciziilor de plati anticipate pe anii 2006 – 2011, având la baza declaratia pe propria raspundere a d-nei X, depusa la AFP..... sub nr. /25.11.2011 si declaratiile de impunere privind veniturile realizate depuse pe anii 2006 – 2011.

Prin urmare accesoriile in valoare de lei au fost calculate, asupra diferentelor de impozit pe venit din cedarea folosintei bunurilor în valoare de lei, stabilite suplimentar de plata pe anii 2006 – 2011, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei si pana la stingerea acesteia inclusiv.

Debitul stabilit suplimentar de plata a fost individualizat prin Deciziile de impunere pentru plati anticipate nr. /29.11.2011(an 2011), /29.11.2011(an 2010), /29.11.2011 (an 2009), /29.11.2011(an 2008), /29.11.2011(an 2007), /29.11.2011(an 2006) si / 19.02.2011, comunicate contribuabilei în data de 09.12.2011 si necontestate.

În contestatia formulata contestatoarea sustine ca isi insuseste debitul stabilit suplimentar de plata, insa nu este de acord cu accesoriile aferente debitului de plata.

Potrivit prevederilor legale mai sus enuntate accesoriile sunt datorate pentru neplata la scadenta a debitului de plata, în speta diferente de impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor în valoare de lei neachitat la termenul de scadenta.

Nu poate fi retinuta în solutionarea favorabila a contestatiei afirmatia contestatoarei potrivit careia în actul additional depus s-a prevazut suma chiriei, având în vedere ca depunerea unui act additional nu înlocuieste declaratia de venit.

Potrivit art. 82 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal :

“ (1) Contribuabilii care realizeaza venituri din activitati independente, cedarea folosintei bunurilor, activitati agricole impuse în sistem real, prevazute la art. 71 alin. (5), precum si din silvicultura si piscicultura, cu exceptia veniturilor din arendare, sunt obligati sa efectueze în cursul anului plati anticipate cu titlu de

impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care platile anticipate se stabilesc prin retenere la sursa.

(2) Platile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursa de venit, luându-se ca baza de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunica contribuabililor, potrivit legii.

(5) Pentru stabilirea platilor anticipate, organul fiscal va lua ca baza de calcul venitul anual estimat, în toate situatiile în care a fost depusa o declaratie privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul net din declaratia speciala pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea platilor anticipate se utilizeaza cota de impozit de 16%, prevazuta la art. 43 alin. (1).”

Din documentele existente la dosarul contestatiei reiese faptul ca d-na X nu a depus declaratie privind venitul estimat prin care sa declare venitul potrivit actului aditional nr...../07.11.2006.

Mai mult, conform Declaratiilor privind veniturile realizate pe anii 2006, 2007, 2008, 2009, 2010 , d-na X a declarat venitul realizat conform Contractului de inchiriere nr...../08.03.2006 fara a declara veniturile conform Actului aditional nr...../07.11.2006.

In lipsa unei declaratii privind veniturile estimate, la stabilirea platilor anticipate pe anii 2006, 2007, 2008, 2009, 2010 ,organele fiscale din cadrul A.F.P..... au avut in vedere declaratiile privind veniturile realizate, depuse de contribuabila.

Astfel nu se poate invoca culpa organului fiscal in conditiile in care contestatoarea nu a declarat veniturile realizate conform Actului aditional nr...../07.11.2006 la contractul de inchiriere.

Prin urmare, argumentele prezentate de contestatoare nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei in conditiile in care aceasta isi insuseste diferentele de impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in valoare de lei rezultate urmare corectarii declaratiilor; potrivit legii pentru diferentele suplimentare de creante fiscale stabilite de plata, se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere , incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei si pana la stingerea acesteia inclusiv.

Totodata majorarile de intarziere/dobanzile si penalitatile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport de debitul stabilit de plata iar potrivit principului de drept “accesorium sequitur principale”.

In consecinta se respinge contestatia ca neîntemeiata cu privire la suma totala de lei reprezentând majorari de intarziere/dobânzi in valoare de..... lei si penalitati in valoare de..... lei.

Pentru considerentele aratate în continutul deciziei si în temeiul prevederilor art. 119, art. 120, art.120¹ si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de catre d-na X, inregistrata la/10.10.2014, împotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr./04.02.2013 cu privire la suma totala de lei reprezentând:

-majorari de intarziere/ dobanzi in valoare de lei impozitului pe venit din cedarea folosintei bunurilor.

-penalitati de intarziere in valoare de lei aferente impozitului pe venit din cedarea folosintei bunurilor.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Director General